

od žalované podle její vyhlášky ze dne 4. prosince 1928 jednorázovou mimořádnou výpomoc, schválil tím mlčky podle § 863 obč. zák. ujednání mezi žalovanou a důvěrnickým sborem (závodním výborem) jejích zaměstnanců, že touto jednorázovou výpomocí má býti vyrovnán též požadavek náhrady za tvrzenou práci přes čas. Proti názoru odvolacího soudu, že nárok na odměnu za práce přes čas vykonané do 24. listopadu 1927 zanikl promlčením, dovolatel již vůbec nebrojí, nýbrž vytýká právní mylnost jen názoru odvolacího soudu, že mlčky schválil ono ujednání důvěrnického sboru. Odvolacím soudem bylo zjištěno, že si žalobce na základě vyhlášky žalované strany ze dne 4. prosince 1928 dal od ní bez výhrady vyplatiti jednorázovou mimořádnou výpomoc, která podle této vyhlášky měla býti též náhradou za odpracované hodiny nad zákonnou dobu pracovní. Z toho usoudil odvolací soud správně, že žalobce vzal takto bez námitek na vědomí ujednání obsažené v uvedené vyhlášce, že je mlčky schválil, a že takto došlo k dohodě mlčky podle § 863 obč. zák. o náhradě za hodiny přes čas do té doby odpracované. Takovou dohodu jest posuzovati podle § 1380 obč. zák. jako narovnání. V tom směru se dovolatel odkazuje na správné důvody napadeného rozsudku. Žalobce, přijav tuto náhradu, byl se svými nároky uspokojen a nelze proto mluvíti o vzdání se nároku na odměnu za práce přes čas.

Čís. 14006.

Pozůstalostní soud není oprávněn zkoumati místopřísežné seznání jmění (§ 114 nesp. pat.) v tom směru, zda jest úplné, nýbrž má projednávatí jen o jmění, jak je uvedeno v seznamu, a je odevzdati.

Rozhodnutím nižších soudů, jímž bylo účastníku pozůstalostního řízení odepřeno nahlédnouti do spisů, týkajících se pozůstalosti, byl porušen zákon v § 34 zákona ze dne 19. června 1931, čís. 100 sb. z. a n. a v § 219 c. ř. s.

(Rozh. ze dne 6. prosince 1934, R I 1228/34.)

Pozůstalostní soud odňal usnesením ze dne 7. června 1934 projednání pozůstalosti dědičce a přikázal je notáři a usnesením ze dne 19. června 1934 nevyhověl návrhu dědičky o zaslání pozůstalostních spisů k nahlédnutí. Rekursní soud napadená usnesení potvrdil. Důvody: Prvý soud odůvodňuje, proč odňal projednání pozůstalosti stěžovatelce a přikázal je notáři jako soudnímu komisaři. Stěžovatelka marně napadá toto usnesení, poněvadž z podání, která soudu učinil její právní zástupce, nelze správně zjistiti jednotlivé položky ve stavu aktiv a pasiv, jmenovitě neshoduje se položka 3.786 Kč uvedená ve stavu pasiv, a to ani po opravení s doklady, jež jsou při položce té citovány. Dále, ačkoliv se neuznává pohledávka manželů K-ových ve výši 3.900 Kč, byla přece zařazena do stavu pasiv, neknižovní jmění není ve skutečnosti uvedeno, neboť to, co pod neknižovním jméním jest uvedeno,

jest vlastně jměním knihovním, a není patrno z čeho sestává. Soud pozůstalostní nemohl takto řádně prozkoumati místopřísežné seznání jmění podané stěžovatelkou, zvláště když ani po opravě nebylo lze zjistiti potřebné okolnosti pro soudní rozhodnutí a není zejména jasným a určitým návrh na odevzdání pozůstalosti, takže prvému soudu za tohoto stavu věci nezbyvalo než odejmouti projednání pozůstalosti stěžovatelce a přikázati je notáři jako soudnímu komisaři, na což má právo podle § 29 nesp. říz. Pokud se týče stížnosti ohledně nahlédnutí do spisů, nebylo sice podle § 288 jedn. ř. závady, by vykázaný zástupce stěžovatelky jakožto osoby interesované na projednání pozůstalosti do spisů nenahlédl. přes to, že již vícekrát předtím tak učinil, avšak tím se stěžovatelce ujma nestala, ježto může ještě do spisů nahlédnout její zástupce, avšak nebude to asi účelným, poněvadž nyní, když projednává pozůstalost notář, není třeba do spisů nahlédnouti za příčinou doplnění projednání a notář jako soudní komisař musí si potřebné základy pro projednání pozůstalosti opatřiti.

N e j v y š š í s o u d vyhověl dovolacímu rekursu dědičky a 1. zrušil usnesení nižších soudů, že se projednání pozůstalosti odnímá stěžovatelce a přikazuje notáři jako soudnímu komisaři, a vrátil věc prvnímu soudu, by o pozůstalosti dále po zákonu jednal; 2. pokud usneseními nižších soudů bylo vysloveno, že se stěžovatelce odpírá nahlédnutí do spisů, změnil je tak, že se stěžovatelce povoluje nahlédnutí do spisů a prvnímu soudu se ukládá, by učinil k tomu cíli další opatření.

D ů v o d y :

Napadené usnesení trpí nezákonností s hlediska § 46 odst. (2) zák. čis. 100/31 sb. z. a n. K 1. Podle § 29 nesp. říz. jest pozůstalostní soud oprávněn, pak-li spisy (výkazy a podání o projednání pozůstalosti) sepsané stranou n e v y h o v u j í, dáti je sepsati notářem. Nelze tvrditi, že tomu tak bylo v souzeném případě. Podle § 114 nesp. říz. má dědic, podal-li bezvýjimečnou dědickou přihlášku, popsati pozůstalostní jmění ve všech jeho součástkách právě tak, jako v soupisu a jest soud povinen vzíti toto seznání jmění za podklad projednání místo soupisu. Pozůstalostní soud není proto oprávněn zkoumati místopřísežné seznání jmění, zda je úplné, a má projednávat jen o jmění v seznamu uvedeném a je odevzdati. S tohoto hlediska bylo nižším soudům posuzovati věc. Místopřísežné seznání jmění, učiněné dědičkou podle č. 1. 23 jest považovati s dodatkem učiněným stěžovatelkou na č. 1. 31 za celek, z něhož při bedlivém pročtení lze dobře vyčísti, v čem záleží jmění movité i nemovité (§ 97 nesp. pat.) a v čem stav dluhů (§ 105 nesp. pat.). Příložený ke spisům výkaz se pak úplně kryje s uvedeným místopřísežným seznáním jmění. Podle shora uvedeného názoru nebyl však první soud povolán k tomu, aby zkoumal ani, zda položka 3.786 Kč 16 h činící podle dodatku č. 1. 31 správně jen 3.773 Kč 95 h, shoduje se s doklady, jež jsou při položce té citovány, ani, proč stěžovatelka zařadila pohle-

dávku manželů K-ových v částce 3.900 Kč do stavu dluhů, ačkoli ji neuznává. Že by nebyl jasný a určitý návrh na odevzdání, nelze též říci vzhledem k navrženému nástinu odevzdací listiny, v němž jest výslovně uvedeno, že se pozůstalost odevzdává pozůstalé sestře Růženě A-ové, která se k ní jediné přihlásila bezvýminečně ze zákona. Nebylo tudíž důvodu, by bylo podle § 29 nesp. pat. odňato projednání pozůstalosti stěžovatelce a přikázáno notáři. Opačným rozhodnutím nižších soudů byl proto porušen zákon v § 29 nesp. pat.

K 2. Uvedeným rozhodnutím byl porušen zákon v § 34 zák. č. 100/31 sb. z. a n. a § 219 c. ř. s., podle něhož mohla stěžovatelka jako účastnice pozůstalostního řízení (§ 6 zák. č. 100/31 sb. z. a n.) nahlédati do všech spisů, které se týkají pozůstalosti, v níž jest účastnicí.

Čís. 14007.

Bylo-li v odporu tvrzeno, že pohledávce přihlášené v pořadí vymazané pohledávky přísluší jen běžné pořadí, aniž k tomuto tvrzení odporovatele byl učiněn přednes knihovního věřitele, bylo na exekučním soudu podle §§ 213 a 231 ex ř., by vyřídil odpor podle tvrzení odporovatele, nezkoumaje, zda k zápisu přihlášené pohledávky v pořadí běžném a nikoliv v pořadí vymazané pohledávky došlo postupem správným a zda pořadí pro přihlášenou pohledávku má býti posuzováno podle skutečného knihovního stavu, jak se jeví podle výpisu z knihy pozemkové, čili nic, a neměl odpor k řešení této otázky odkázati na pořad práva.

Není-li v rozvrhovém řízení uplatněna materielní neplatnost zápisu, brání exekučnímu soudu formální právní moc zápisů, by k materielní neplatnosti zápisu nepřihlížel z úřadu.

(Rozh. ze dne 6. prosince 1934, R I 1244/34.)

Rozvrhuje nejvyšší podání za exekučně prodanou nemovitost, nepřikázal s o u d p r v é s t o l i c e nic na pohledávku Úvěrního ústavu majitelů domů, vyhověv odporu Občanské záložny a Živnostenské banky. R e k u r s n í s o u d napadené usnesení potvrdil. D ů v o d y: Rekursní soud sdílí stanovisko prvního soudu, že Úvěrnímu ústavu majitelů domů na jeho pod pol. C 106 ve vložce čis. 87 právem zástavním zajištěnou pohledávku 108.897 Kč s přísl. nebylo v pořadí pod pol. C 105 v téže vložce vloženého výmazu práva zástavního pro pohledávku Městské spořitelny Pražské v téže úhrnné částce pod b) čis. 13, 14, 19, 21, 23 až 35, 54 až 57, 59 až 65 váznoucí nic přikázati, ježto pohledávce Úvěrního ústavu podle stavu knihovního pořadí pod běž. číslem C 13 a násl. nepřisluší. Podle ustanovení § 469 obč. zák. v novém doslovu může totiž vlastník hypotekárně zavazeného statku pokud jeho dluh se z veřejných knih nevymaže podle kvitance nebo jiné listiny prokazující zánik zástavního dluhu převésti zástavní právo na novou pohledávku, která nepřevyšuje částku zástavní pohledávky zapsané. Zákonným předpo-